

Asaf în Psalmul şaptezeci şi opt..
(Psalmul 78)

Asaf în psalmul şaptezeci şi opt,
Rostea cuvinte pentru neamul său,
Din vremurile care au trecut,
Vestind minunile Lui Dumnezeu.
Cum i-a trecut pe mare ca pe-uscat,
Pe-ai lor părinţi cum i-a călăuzit,
Şi pîinea cea din ceruri El le-a dat,
Şi apele din stîncă au ţîşnit.

Cor:
Spuneţi fraţi şi la copii,
Neamul care va veni.
Despre Domnul să vorbiţi,
(:Ca să fie mîntuiţi:)

Un stîlp de foc strălucitor,
În timpul nopţii sta în faţa lor.
Iar ziua norul binecuvîntat,
Din umbra lui răcoare le-a lăsat.
Cum cele două vînturi s-au unit,
Şi păsări milioane au venit.
În jurul lor pe jos s-au aşezat,
Iar ei le-au prins şi carne au mîncat.

Cu toate-acestea ei s-au împietrit.
Nemulţumit, poporul a cîrtit.
Atuncea Domnul rău s-a supărat
Pe toţi aceia ce s-au răsculat.
Pe-acei necredincioşi i-a nimicit.
Pe toţi aceia ce L-au ispitit.
Căci Dumnezeu loveşte în păcat,
În toţi acei ce nu L-au ascultat.

Să spuneţi fraţi la neamul următor,
Căci Dumnezeu e foc mistuitor.
Să spună ei la cei ce vor veni,
Părinţii lor, să spună la copii.
Să ştie toţi că Dumnezeu e sfînt,
Şi El ne ţine viaţa pe pămînt.
Ne dă belşug ca celor din pustiu,
Căci El e Dumnezeul sfînt şi viu.

(:Ascultă Israele glasul Meu!
Ascultă-Mă, căci vreau să-ţi amintesc,
Tot ce-a făcut al nostru Dumnezeu,
A Lui minuni să le mărturisesc.:)
Amin